

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn.: KO-02176/2013-ERU
Č. j.: 02176-22/2013-ERU

V Jihlavě dne 26. září 2014

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn.: KO-02176/2013-ERU, zahájeným dne 7. března 2013 ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů, s fyzickou osobou podnikající [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], s místem podnikání [REDAKCE], bytem [REDAKCE], rozhodl takto:

- I. Účastník řízení, fyzická osoba podnikající [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], s místem podnikání [REDAKCE], bytem [REDAKCE], tím, že v rozporu s § 3 odst. 3 energetického zákona podnikal v energetických odvětvích bez licence na výrobu elektrické energie, když v období od 1. dubna 2005 do 23. ledna 2013 vyráběl a dodával elektrickou energii do distribuční soustavy z malé vodní elektrárny „MVE – Jabloneček ostrov“, na adrese Ostrov, 512 43 Jablonec nad Nisou, o výkonu 0,3 MW, se dopustil spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona.
- II. Podle § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení, fyzické osobě podnikající [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], s místem podnikání [REDAKCE], bytem [REDAKCE], za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona ukládá pokuta ve výši **10 000 Kč** (slov: deset tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú.: 19-2421001/0710, variabilní symbol 05213.
- III. Podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 05213.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Dne 18. prosince 2012 Energetický regulační úřad oznámil [REDAKCE] zahájení kontroly ve smyslu zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, jejímž předmětem bylo dodržování povinností stanovených § 3 a 9 energetického zákona.

O výsledku kontroly byl sepsán protokol č. K004613 ze dne 11. února 2013, s nímž byla kontrolovaná osoba seznámena dne 15. února 2013. Energetický regulační úřad zjistil, že kontrolované osobě bylo dne 26. ledna 1996 vydáno rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu č. j. [REDAKCE] o udělení autorizace s předmětem podnikání výroba elektřiny na výrobu elektřiny MVE-Jabloneček ostr. o instalovaném výkonu 0,3 MW. Po nabytí účinnosti energetického zákona dne 1. ledna 2001 požádala kontrolovaná osoba o udělení licence pro výrobu elektřiny dne 13. prosince 2001, nicméně ke dni zahájení kontroly nebyla licence udělena. V protokolu bylo dále uvedeno, že rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu č. j. [REDAKCE] zaniklo podle zákona č. 670/2004 Sb., kterým se mění energetický zákon. Po zániku rozhodnutí o udělení autorizace pokračovala kontrolovaná osoba ve výkonu výroby elektřiny a dodávala ji do distribuční soustavy společnosti ČEZ Distribuce, a.s., bez licence na výrobu elektřiny. Uvedené skutečnosti vyhodnotili kontrolní pracovníci jakožto porušení § 3 odst. 3 energetického zákona.

II. Průběh správního řízení na prvním stupni

Dne 7. března 2013 oznámil Energetický regulační úřad kontrolované osobě zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že v období od 1. dubna 2005 do 23. ledna 2013 vyráběl elektřinu ve výrobně MVE-Jabloneček ostr. a dodával elektřinu do distribuční soustavy bez udělené licence. Dne 11. dubna 2013 byly do správního spisu vloženy podklady známé Energetickému regulačnímu úřadu z jeho úřední činnosti, shromážděné v řízení o udělení licence účastníkovi řízení.

Téhož dne účastník řízení zaslal Energetickému regulačnímu úřadu své vyjádření ke správnímu řízení, v němž uvedl, že situace kolem provozu výroby byla do značné míry zapříčiněna průtahy v dědickém řízení po společníkovi účastníka řízení [REDAKCE], kdy ustanovený notář neprovedl ani likvidaci dědici odmítnutého dědictví, ani neustanovil správce dědictví. V roce 2005 připadla polovina elektrárny státu, který byl vyzván účastníkem řízení dne 29. listopadu 2005 k řešení provozu výroby. Účastník řízení mezitím podnikal na základě rozhodnutí o udělení autorizace a požádal o udělení licence. Autorizace zanikly ex lege, nicméně zákon nepamatuje na situaci, když stále probíhá řízení o udělení licence, o jehož výsledku se účastník řízení dozvěděl až z rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu o rozkladu č. j.: 06584-12/2012-ERU ze dne 14. ledna 2013. Účastník řízení dále uvedl, že v roce 2005 u něj Státní energetická inspekce konala kontrolu a dospěla k závěru, že předložené podklady splňují podmínky pro přiznání výkupní ceny, včetně rozhodnutí o udělení autorizace. Účastník řízení je toho názoru, že nepodnikal neoprávněně z vlastní vůle, ale z důvodu dlouhodobé nečinnosti správního orgánu, který rozhodoval o udělení licence. Spolu se svým vyjádřením předložil účastník řízení Energetickému regulačnímu úřadu další podklady, zejména podklady z dědického řízení po [REDAKCE]

a protokol č. [REDAKCE] Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Liberecký kraj, o provedené kontrole ze dne 11. října 2005, a dále kontrolní protokol téhož orgánu č. [REDAKCE] ze dne 12. dubna 2012.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 02176-12/2013-ERU ze dne 3. května 2013 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona a byla mu uložena pokuta ve výši 200 000 Kč. V řízení správní orgán posuzoval, zda účastník řízení podniká v souladu s § 3 odst. 3 energetického zákona. Činnost účastníka řízení při výrobě elektřiny vyhodnotil Energetický regulační úřad jako činnost podnikatelskou, neboť šlo o činnost soustavnou prováděnou vlastním jménem za účelem dosahování zisku. Tuto činnost vykonával účastník řízení na základě rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu č. j. [REDAKCE] o udělení státní autorizace ze dne 26. ledna 1996, a to až do 1. dubna 2005, kdy došlo k jejímu zániku podle Čl. II bodu 16. zákona č. 670/2004 Sb., kterým se mění energetický zákon, podle něhož autorizace na podnikání v energetických odvětvích vydané podle předchozích právních předpisů zanikají k 31. březnu 2005. Dne 1. dubna 2005 vznikla účastníkovi řízení povinnost být držitelem licence na výrobu elektřiny, nicméně licence mu do vydání uvedeného rozhodnutí udělena nebyla. Při stanovení výše pokuty Energetický regulační úřad vzal jako přitěžující okolnost, že šlo o porušení zákona vědomé, neboť účastník řízení si musel být vědom povinností, které je nutno splnit pro udělení licence. Jako přitěžující okolnost prvostupňový správní orgán vyhodnotil též délku trvání protiprávního stavu v délce 7 a tři čtvrtě roku, kdy účastník řízení nebyl držitelem licence. Energetický regulační úřad dále vyhodnotil daňová přiznání účastníka řízení za roky 2011 a 2012 a stanovil pokutu ve výši poloviny zisku vykázaného za rok 2012.

Dne 6. května 2013, tj. po vydání rozhodnutí ve věci, účastník řízení zaslal Energetickému regulačnímu úřadu vyjádření k podkladům správního řízení. Účastník řízení v něm uvedl, že společnost ČEZ Distribuce, a.s. je přesvědčena, že oprávnění k podnikání účastníka řízení včasným podáním žádosti o udělení licence nezaniklo a autorizace je stále v platnosti. Kdyby spis týkající se žádosti účastníka řízení o licenci nebyl zničen při povodních roku 2001, předpokládá účastník, že by byl Úřadem o zániku oprávnění k podnikání roku 2005 informován.

III. Řízení o rozkladu

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 02176-12/2013-ERU ze dne 3. května 2013 podal účastník řízení dne 17. května 2013 rozklad, v němž napadá uvedené rozhodnutí v plném rozsahu. Na úvod účastník řízení poukázal na skutečnost, že jeho vyjádření ve správním řízení bylo zasláno až po vydání napadeného rozhodnutí a žádá, aby toto podání bylo vzato v úvahu v rozhodnutí o rozkladu. Účastník řízení dále uvádí, že jeho jednání bylo Energetickému regulačnímu úřadu od počátku známo a kontrolními orgány po celou dobu akceptováno a nyní je účastník řízení trestán za jednání, které bylo v souladu s tehdejším výkladem práva, přičemž on sám byl v dobré víře ohledně platnosti svého podnikatelského oprávnění. Z těchto důvodů účastník řízení navrhnul zrušení napadeného rozhodnutí.

Před rozhodnutím o rozkladu bylo usnesením předsedkyně Energetického regulačního úřadu č. j. 02176-16/2013-ERU ze dne 2. října 2013 správní řízení pod sp. zn. KO-02176/2013-ERU podle § 64 odst. 1 písm. c) bod 1 správního řádu přerušeno na dobu nutnou

k posouzení trestnosti jednání účastníka řízení ve smyslu zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, příslušnými orgány činnými v trestním řízení.

Usnesením Policie České republiky, KŘP Libereckého kraje, č. j. [REDAKCE] ze dne 27. února 2014, byla odložena trestní věc podezření ze spáchání zločinu neoprávněné podnikání podle § 251 odst. 1, resp. § 251 odst. 3 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit účastník řízení, tj. Ing. Jiří Karnet. Policejní orgán konstatoval, že nedošlo ke spáchání trestného činu, jelikož pan Karnet nebyl až do seznámení se s rozhodnutím předsedkyně Energetického regulačního úřadu č. j. 06584-12/2012-ERU ze dne 14. ledna 2013 srozuměn s tím, že jeho původní autorizace na výrobu elektřiny zanikla k datu 31. března 2005.

S ohledem na výše uvedené odpadla překážka, pro niž bylo správní řízení přerušeno, a mohlo být rozhodnuto o rozkladu účastníka řízení ze dne 17. května 2013.

O rozkladu rozhodla předsedkyně Energetického regulačního úřadu (dále též „odvolací orgán“) rozhodnutím ze dne 18. července 2014 pod č. j.: 02176-18/2013-ERU, které bylo doručeno dne 21. července 2014. Odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc k novému projednání. Podle odvolacího orgánu napadené rozhodnutí vycházelo z řádně zjištěného skutkového stavu, nicméně Energetický regulační úřad nevyhodnotil veškeré skutečnosti rozhodné pro posouzení odpovědnosti účastníka řízení za správní delikt a pro vyměření ukládané sankce.

IV. Nové projednání věci

1. Posouzení odpovědnosti za správní delikt

V rámci nového projednání věci správní orgán přípisem ze dne 11. září 2014 pod č. j.: 02176-20/2013-ERU poskytl účastníku řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Účastník řízení možnosti v poskytnutí lhůtě nevyužil.

Podle oznámení o zahájení řízení o uložení pokuty je předmětem řízení skutek účastníka řízení spočívající v rozporu s § 3 odst. 3 energetického zákona v podnikání v energetických odvětvích bez licence na výrobu elektrické energie, když v období od 1. dubna 2005 do 23. ledna 2013 účastník řízení vyráběl a dodával elektrickou energii do distribuční soustavy z malé vodní elektrárny „MVE – Jabloneček ostrov“, na adrese Ostrov, 512 43 Jablonec nad Nisou, o výkonu 0,3 MW (dále též „předmětná výrobná“). Tímto jednáním se měl účastník řízení dopustit spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona.

Podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona se fyzická osoba podnikající dopustí správního deliktu tím, že podniká v energetických odvětvích bez licence. Pro posouzení odpovědnosti účastníka řízení za spáchání správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona je zásadní zjištění stavu věci, který následně umožňuje v jednání účastníka řízení dohledat znaky skutkové podstaty správního deliktu.

Z podkladů založených ve správním spise vyplývají základní nesporné okolnosti vypovídající o způsobu výkonu činnosti výroby elektřiny účastníkem řízení s využitím předmětné výroby. Účastník řízení jako držitel rozhodnutí o udělení autorizace požádal v průběhu roku 2001 o udělení licence na výrobu elektřiny. Řízení o udělení licence bylo přerušeno rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j.: P 6088/2001/300 ze dne

30. ledna 2002, a to do doby ukončení dědického řízení po [REDAKCE]. Uvedené řízení bylo skončeno usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 č. j. [REDAKCE] ze dne 7. prosince 2004. Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j.: 06584-7/2012-ERU ze dne 26. září 2012 byla žádost účastníka řízení o udělení licence na výrobu elektřiny zamítnuta. Uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím předsedkyně Energetického regulačního úřadu o rozkladu č. j.: 06584-12/2012-ERU ze dne 14. ledna 2013. Je tedy nesporné, že žádost účastníka řízení o udělení licence na výrobu elektřiny v předmětné výrobně byla k 18. lednu 2013, kdy bylo doručeno rozhodnutí o rozkladu, pravomocně vyřízena s negativním výsledkem.

Pro posouzení odpovědnosti účastníka řízení ve vztahu ke znaku podnikání bez licence je rovněž významné zjištění, kdy, popř. zda vůbec, účastník řízení povolení k podnikání v energetických odvětvích pozbyl, když je nesporné, že ke dni 1. ledna 2001 (nabytí účinnosti energetického zákona) měl oprávnění podnikat na základě autorizace. Podle § 98 odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 29. prosince 2004, fyzické či právnické osoby, které podnikají v energetických odvětvích podle dosavadních předpisů, musí do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona požádat o udělení licence, jinak jejich oprávnění k podnikání zaniká. Z uvedeného je zřejmý první závěr, že když účastník řízení v průběhu roku 2001 požádal o udělení licence, trvalo nadále jeho oprávnění k podnikání.

Čl. II bod 16. věta druhá zákona č. 670/2004 Sb., kterým se mění energetický zákon, stanovil, že autorizace na podnikání v energetických odvětvích vydané podle předchozích právních předpisů zanikají k 31. březnu 2005. Z výkladu tohoto ustanovení vyplývá, že se dané ustanovení vztahuje na veškerá rozhodnutí o udělení autorizace vydaná před účinností energetického zákona, tj. i na rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu č. j.: [REDAKCE] ze dne 26. ledna 1996, kterým byla udělena autorizace na výrobu elektřiny v předmětné výrobně účastníkovi řízení. Logický výklad uvedených ustanovení je zjevně takový, že všechna rozhodnutí o udělení autorizace zanikla k 1. lednu 2002 za předpokladu, že jejich držitelé nepožádali o udělení licence. Ostatní existující rozhodnutí o udělení autorizace (tj. ta, která nezanikla dnem 1. ledna 2002, popř. vydáním licence v mezidobí) pak zanikla nejpozději k 31. březnu 2005, a to přímo ze zákona v souvislosti s uplynutím stanovené doby bez nutnosti vydání správního rozhodnutí. Z důvodů zrušení všech rozhodnutí o udělení autorizace ze zákona, tj. rozhodnutí jako celku, se neuplatní na rozhodnutí o udělení autorizace uvedené datum platnosti do 1. ledna 2021 jako jedna jeho náležitost. V tomto ohledu je podle názoru správního orgánu nesporné, že pokud účastník řízení neměl ke dni 1. dubna 2005 udělenou licenci na výrobu elektřiny, podnikal od uvedeného data neoprávněně. Z žádného ustanovení energetického zákona přitom nelze dovodit, že by okolnost vedení řízení o udělení licence měla právní význam pro zánik autorizace k 31. březnu 2005, např. odklad doby zániku autorizace nebo jiný obdobný účinek.

Výklad příslušných přechodných ustanovení zákona č. 670/2004 Sb. je v tomto případě nesporný a v rozkladovém řízení byl již vysloven odvolacím orgánem.

Lze proto uzavřít, že účastník řízení od 1. dubna 2005 vykonával podnikatelskou činnost v energetických odvětvích spočívající ve výrobě elektřiny v předmětné výrobně bez licence.

Tento stav byl změněn až dnem 31. května 2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 31. května 2013 pod č. j.: 03084-12/2013-ERU o udělení licence číslo 111327046 účastníkovi řízení. Podle seznamu provozoven k licenci je

výroba elektřiny uskutečňována v provozovně „MVE Jabloneček – ostrov“, tedy výrobně totožné s předmětnou výrobnou. Rozhodnutím o změně rozhodnutí o udělení licence číslo 11132046 ze dne 12. června 2014 pod č. j.: 05122-7/2014-ERU byla doba udělení licence prodloužena do 31. prosince 2014.

Z obsahu těchto rozhodnutí vyplývá, že účastník řízení byl opětovně oprávněn až od 31. května 2013 na základě licence číslo 111327046 vykonávat činnost výroby elektřiny v předmětné výrobě. Toto oprávnění trvá i v době rozhodování, když licence byla prodloužena do 31. prosince 2014.

Časově lze proto jednání účastníka vymežit tak, že v období od 1. dubna 2005 do 23. ledna 2013 vykonával činnost výroby elektřiny v předmětné výrobě bez licence na podnikání v energetických odvětvích. Současně lze z výše uvedených zjištění dovodit existenci zásadního znaku skutkové podstaty správního deliktu podle § 91a odst. písm. a) energetického zákona a to výkon podnikatelské činnosti bez příslušného povolení, který je vyjádřen slovy „podniká v energetických odvětvích bez licence“.

Výkon podnikatelské činnosti účastníkem řízení potom spatřuje správní orgán ve výrobě elektřiny v předmětné výrobě a zejména jejím prodeji provozovateli distribuční soustavy po celou dobu výkonu výroby elektřiny od 1. dubna 2005 do 30. května 2013. Tuto činnost vykonával soustavně, pod vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosahování zisku. Výnosy byly realizovány z prodeje vyrobené elektřiny společností ČEZ Distribuce a.s. (viz např. faktura č. ██████ ze dne 2. ledna 2013 a faktura č. ██████ ze dne 2. února 2013). Výnosy očištěné od nákladů se zajištěním činnosti výroby elektřiny lze označit za zisk dosahovaný účastníkem řízení z činnosti výroby elektřiny. Ostatně účastník řízení v řízení uvedl, že příjmy z provozu předmětné výroby jsou jeho jediným finančním příjmem.

Že je účastník řízení fyzickou osobou podnikající, je otázkou rovněž nespornou, když účastník řízení je od 4. listopadu 1992 fyzickou osobou zapsanou v živnostenském rejstříku s přiděleným identifikačním číslem ██████ s předmětem podnikání Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, s oborem činnosti poskytování technických služeb. Jako fyzické osobě podnikající byla účastníku řízení udělena autorizace na výrobu elektřiny a rovněž jako fyzická osoba podnikající účastník řízení vyrobenou elektrickou energii v předmětné výrobě dodával do distribuční soustavy, za což od provozovatele distribuční soustavy inkasoval peněžní protiplnění.

Na jednání účastníka řízení tak lze aplikovat ustanovení § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona vztahující se na správní trestání fyzických osob podnikajících.

Podle § 3 odst. 3 energetického zákona uvádí tři výjimky, za kterých je možné vykonávat podnikatelskou činnost v energetických odvětvích, aniž by osoba musela být držitelem licence. S ohledem na zjištěný stav věci v případě výkonu činnosti výroby elektřiny účastníkem řízení lze ovšem konstatovat, že tyto výjimky nejsou na jednání účastníka řízení aplikovatelné.

Vzhledem k celkové době správního deliktu, který spočíval ve výkonu podnikatelské činnosti v energetice v období od 1. dubna 2005 do 30. května 2013, musel správní orgán rovněž posoudit, zda na jednání účastníka řízení neměla vliv změna právní úpravy stávajícího správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona.

K 1. dubnu 2005 byl účinný energetický zákon ve znění zákona č. 670/2004 Sb. Energetický zákon v tomto znění obsahoval § 91a odst. písm. a), podle kterého se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že podniká v energetických odvětvích bez licence. Obdobné ustanovení upravující správní delikt podnikání v energetických odvětvích bez licence bylo nadále obsaženo v témže ustanovení energetického zákona, včetně energetického zákona účinného v době rozhodování. Jednání účastníka řízení tak bylo po celou dobu trvání považováno za správní delikt.

S ohledem na to, že se jedná o správní delikt trvající spočívající ve způsobení protiprávního stavu jednáním, resp. nejednáním účastníka řízení, který byl ukončen až udělením licence ke dni 30. května 2013, lhůty pro zánik odpovědnosti podle § 91d odst. 3 energetického zákona jsou dodrženy a o zániku odpovědnosti nelze uvažovat.

Správní orgán na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že účastník řízení podnikal v energetických odvětvích v období od 1. dubna 2005 do 23. ledna 2013, aniž by byl podle § 3 odst. 3 věty první energetického zákona držitelem licence udělené Energetickým regulačním úřadem. Správní orgán má za to, že byly naplněny formální znaky správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona.

V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky správního deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn.: 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým).

V případě výkonu podnikatelské činnosti v energetických odvětvích bez licence udělené Energetickým regulačním úřadem, když podle § 3 odst. 3 energetického zákona takový přístup není možný, spatřuje správní orgán materiální stránku správního deliktu právě ve výkonu podnikatelské činnosti bez souhlasu uděleného státem. Prostřednictvím ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona je vyjádřen zájem společnosti na tom, aby výkon podnikatelské činnosti v energetických odvětvích byl vykonáván pouze se souhlasem státu, který je vyjádřen rozhodnutím o udělení licence podle § 8 energetického zákona po splnění zákonem předem stanovených podmínek. Tyto podmínky jsou potom upraveny v dalších ustanoveních energetického zákona (především § 5 energetického zákona). Jejich splnění je potom předmětem řízení o udělení licence na výrobu elektřiny, kdy správní orgán na základě žádosti o udělení licence podle § 7 rozhoduje o udělení licence na podnikání v energetických odvětvích, v tomto případě na činnost výroby elektřiny.

Společenská nebezpečnost jednání účastníka řízení tak spočívá v tom, že podnikání účastníka řízení v energetických odvětvích se po dobu od 1. dubna 2005 do 23. ledna 2013 uskutečňovalo bez udělení licence, což v podstatě znamenalo, že v řízení o udělení licence nebyly prověřeny zákonem stanovené podmínky pro výkon činnosti výroby elektřiny. Lze proto dospět k závěru, že jednání účastníka řízení vykazuje společenskou nebezpečnost umožňující vyslovení závěru o odpovědnosti za správní delikt.

Správní orgán proto dospěl k závěru, že účastník řízení se svým jednáním dopustil správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona a níže přistoupil k uložení pokuty.

2. Vypořádání námitek účastníka řízení

Nezbytnou náležitostí rozhodnutí o uložení pokuty je podle § 68 odst. 3 správního řádu vypořádání námitek účastníka řízení.

Podáním ze dne 11. dubna 2013 se účastník řízení vyjádřil k zahájenému správnímu řízení. V bodech 1. až 3. účastník řízení popisuje okolnosti výstavby předmětné elektrárny v letech 1990 až 1994, povolování jejího provozu a vliv dědictví po [REDAKCE] na způsob provozování výroby. Okolnosti výstavby elektrárny a povolování jejího provozu nemá bezprostřední vliv na předmět řízení a není třeba se k těmto námitkám blíže vyjadřovat. Naopak podstatná je okolnost pod bodem 3. o způsobu projednávání dědictví po [REDAKCE], když část předmětné výroby připadla jako odúmrtí státu (viz bod 8. usnesení Okresního soudu pro Prahu 5 ve věci řízení o dědictví po [REDAKCE] pod č. j.: [REDAKCE] ze dne 7. prosince 2004, právní moc 21. prosince 2004).

Podíl státu na předmětné výrobě následně spravoval Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Tento úřad účastník řízení dne 29. listopadu 2005 požádal o odprodej podílu státu. Otázka podílového spoluvlastnictví státu a účastníka řízení předmětné výroby zůstala nicméně do roku 2014 nevyřešena a stala se i následně důvodem pro zamítnutí žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny účastníka řízení v řízení pod sp. zn.: LIC-06584-/2012-ERU, které bylo pravomocně ukončeno dne 18. ledna 2013.

V námitce tak účastník řízení především popisuje věcné důvody, pro které nebylo možné udělit účastníku řízení až do roku 2014 licenci na výrobu elektřiny v předmětné výrobě, protože nedisponoval vlastnickým právem nebo alespoň uživatelským právem k celé výrobě. Tuto námitku nelze označit za důvodnou či nedůvodnou, protože pouze popisuje příčiny provozu předmětné výroby bez udělení licence. Nelze přitom pominout, že účastník řízení žádost o udělení licence na výrobu elektřiny dne 13. prosince 2001 podal a věděl, že řízení o žádosti nebylo do roku 2013 ukončeno s pozitivním výsledkem. Na protiprávnosti jednání účastníka řízení tyto námitky podle názoru správního orgánu nic nemění. Nicméně námitky o okolnostech provozu předmětné výroby bez licence vypovídají o závažnosti správního deliktu a budou zohledněny při ukládání pokuty.

Pod bodem 4. účastník řízení popisuje okolnosti získání státní autorizace na výrobu elektřiny v roce 1996, snahu o získání licence na výrobu elektřiny u Energetického regulačního úřadu a výsledky kontroly Státní energetické inspekce u účastníka řízení v souvislosti s provozem předmětné výroby. K těmto námitkám správní orgán uvádí, že opět popisují stav věci, který byl správním orgánem zjištěn a výše v rozhodnutí popsán. K námitce účastníka, že Státní energetická inspekce vyslovila kontrolní zjištění o dostatečnosti předložených podkladů včetně státní autorizace, správní orgán odkazuje na názor odvolacího orgánu popsaného v rozhodnutí o rozkladu pod č. j.: 02176-18/2013-ERU na str. 5 druhý odstavec. Předmětem kontrolního řízení podle protokolu Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Liberecký kraj, č. [REDAKCE] ze dne 12. dubna 2012, nebyla kontrola existence souhlasu s výkonem činnosti výroby elektřiny. Takové hodnocení nebylo kontrolním orgánem učiněno. I kdyby byly závěry o výrobě elektřiny na základě existujícího státního souhlasu vysloveny, nebyly by evidentně v souladu s tehdy platným a účinným

zákonem č. 670/2004 Sb., který udělené státní autorizace zrušil. Lze přitom přisvědčit námitce účastníka, že nevědomost kontrolních pracovníků jej mohla utvrdit v názoru, že výkon výroby elektřiny je povolen. Tato okolnost ale opět neznamená, že tomu tak skutečně bylo, když podle popsaného stavu věci již v říjnu 2005 byla činnost výroby elektřiny vykonávána bez státního souhlasu. Nečinnost Energetického regulačního úřadu spočívající v neukončení řízení o udělení až do roku 2013 jistě k takovému názoru účastníka řízení mohla taktéž přispět, byť je tento vliv sporný, neboť účastník řízení věděl o zahájení řízení a jeho neukončení. Současně účastník řízení musel vědět, že není schopen od roku 2005 splnit podmínku vlastnického nebo užívacího práva podle § 5 odst. 3 energetického zákona. Nesplnění této podmínky jistě není způsobeno dlouhodobým vedením řízení o udělení licence. Nesplnění podmínky bylo naopak příčinou pro zamítnutí žádosti o udělení licence. Lze přitom připustit, že kdyby bylo o žádosti rozhodnuto dříve, výkon výroby elektřiny bez udělené licence by nemusel probíhat po tak dlouhou dobu nebo vůbec. Objektivní okolnost neukončení řízení o udělení licence z důvodu nevyřešení vlastnických a užívacích práv k předmětné výrobě až do roku 2013 bude nicméně posouzena při hodnocení závažnosti správního deliktu.

Okolnosti snahy účastníka řízení o vyřešení otázky vlastnictví předmětné výroby v souvislosti s řízením o udělení licence včetně další kontroly Státní energetickou inspekcí jsou dále účastníkem řízení popisovány v bodech 5. až 9. vyjádření. Z těchto bodů vyplývá, že minimálně od března 2012 účastník řízení jistě věděl, že jeho žádost o udělení licence nebyla vyřízena, když probíhala komunikace s pracovníky odboru licencí v rámci probíhajícího řízení. Současně účastník řízení věděl, které předpoklady pro udělení licence nebyly v řízení doposud prokázány a jakým způsobem má být tento stav napraven. Průběh řízení o udělení licence včetně rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení licence nejsou předmětem řízení o správním deliktu. Řízení o udělení licence bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím o zamítnutí žádosti a podle § 73 odst. 2 správního řádu je pravomocné rozhodnutí závazné pro všechny správní orgány. Správní orgán tedy musí vycházet z předpokladu, že licence na výrobu nebyla udělena, o čemž Energetický regulační úřad rozhodl pravomocně rozhodnutím ze dne 26. září 2012 pod č. j.: 06584-7/2012-ERU. Námitky účastníka řízení měly být proto uplatněny v řízení o udělení licence. Pro toto řízení mají opět význam jako okolnosti podstatné pro hodnocení závažnosti. Významná je přitom námitka účastníka řízení o tom, že po doručení rozhodnutí o rozkladu pod č. j.: 06584-12 ze dne 14. ledna 2013 byla výroba vypnuta a účastník řízení informoval Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových o důsledcích odstavení výroby pro neochotu úřadu s udělením souhlasu pro udělení licence.

K námitce ohledně další kontroly provedené Státní energetickou inspekcí lze odkázat na vypořádání bodu 4. Přestože lze rozumět celkové snaze účastníka řízení o vysvětlení příčin výkonu výroby elektřiny od 1. dubna 2005 bez uděleného státního souhlasu, je skutečností, že státní souhlas udělen nebyl a neznalost zákona, jak ostatně připomněla předsedkyně Energetického regulačního úřadu v rozhodnutí o rozkladu ze dne 18. července 2014 na str. 5, nemůže změnit nic na tom, že zjištěný stav věci vypovídá o výkonu výroby elektřiny od 1. dubna 2005 do 23. ledna 2013 bez udělené licence. Okolnosti související s výkonem výroby elektřiny bez udělené licence budou opět významné pro hodnocení závažnosti správního deliktu a uložení výše pokuty.

Pod bodem 10. účastník řízení uvádí informace ohledně osobní situace své a manželky při zajištění provozu předmětné výroby a opět připomíná, že o zániku státní autorizace

v důsledku změny zákona nevěděl. Podle účastníka řízení je podstatné, že době kdy se měnil zákon a státní autorizace zanikla, neexistoval druhý majitel elektrárny, který by udělil souhlas s licenci. K námitce správní orgán uvádí, že podle práva druhý majitel elektrárny existoval, když tímto vlastníkem byl stát jednajícím prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Jinou skutečností je dlouhodobá marná snaha účastníka řízení získat vlastnické nebo užívací právo k druhé polovině předmětné výroby, když minimálně od roku 2005 projevoval zájem na získání spoluvlastnického podílu státu. Opět se však jedná o námitku, která nemůže vyvrátit skutečnost výroby elektřiny bez státního souhlasu, protože se v podstatě jedná o důvody, pro které nebyl státní souhlas v podobě licence udělen. K tvrzené nevědomosti o zániku autorizace je třeba opět odkázat na právní zásadu, že neznalost zákona neomlouvá.

Další vyjádření účastníka řízení bylo obsaženo v přípisu ze dne 3. května 2013, doručeného dne 6. května 2013. Účastník řízení odkazuje na obsah dopisu společnosti ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 23. března 2012, ve kterém je vyjádřen názor o platnosti státní autorizace z důvodu včasného podání žádosti o udělení licence. Účastník současně požaduje, aby mu správní orgán sdělil, jaký je aktuální stav ohledně státní autorizace. Nesprávnost názoru o platnosti státní autorizace po 1. dubnu 2005 v důsledku zákona č. 670/2004 Sb. již byla správním orgánem výše popsána. Jaký je stav ohledně platnosti státní autorizace je účastníku řízení již známa z předchozích rozhodnutí Energetického regulačního úřadu vydaných v řízení o udělení licence a tomto řízení.

Účastník řízení dále namítá sdělení pracovníka Energetického regulačního úřadu ze dne 22. března 2012 o zničení spisu o udělení licence při povodni roku 2002 a dovozuje, že z tohoto důvodu neměl správní orgán až do roku 2012 povědomí o nevyřízení žádosti o udělení licence. Současně se domnívá, že nebýt okolnosti zničení spisu, byl by v roce 2005 informován o zániku státní autorizace ze zákona. K tomu odkazuje na informaci o informování potencionálních žadatelů o udělení licence po vydání vyhlášky o udělování licencí. Správní orgán uvádí, že spis o žádosti účastníka řízení o udělení licence byl skutečně zničen, včetně evidence tohoto spisu, a správní orgán do roku 2012 nevěděl, že žádost účastníka řízení nebyla vyřízena. Lze současně připustit, že by bylo o žádosti rozhodnuto dříve, byť s ohledem na okolnosti případu s negativním výsledkem, a účastník řízení by znal skutečnost zániku státní autorizace a důvody neudělení licence na výrobu elektřiny.

Správní orgán se rovněž musel zabývat otázkou možné neodpovědnosti za správní delikt podle § 91d odst. 1 ve spojení s odst. 5 energetického zákona. Podle § 91d odst. 1 a 5 energetického zákona fyzická osoba podnikající za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránila. Vzhledem k tomu, že správní delikt spočíval ve výkonu podnikatelské činnosti bez licence, když oprávnění k podnikání (státní autorizace z roku 1996) zanikl podle zákona č. 670/2004 Sb., nemohl účastník řízení z povahy věci vynaložit veškeré úsilí, které by bylo možné požadovat, protože jinak by jako subjekt provozující předmětnou výrobu o změně právní úpravy věděl a výkon činnosti výroby elektřiny v předmětné výrobě by přerušil do doby udělení nové souhlasu v podobě licence. Aplikace zásady „neznalost zákona neomlouvá“ brání tomu, aby v jednání účastníka řízení byly nalezeny důvody pro neodpovědnost za porušení § 3 odst. 3 energetického zákona. Je přitom současně skutečností, že až do roku 2012 se účastník řízení o způsob vyřízení žádosti o udělení licence z roku 2001

nezajímal. Ve zjištěném skutkovém stavu proto správní orgán nedohledal důvody pro postup podle § 91a odst. 1 energetického zákona.

3. Uložení pokuty

Za správní delikt podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, lze uložit podle § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolnostem, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem správního deliktu.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. Správní orgán přihlíží při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, době trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci.

V případě hodnocení způsobu spáchání správního deliktu správní orgán především vyhodnotil skutečnost, že účastník řízení vykonával činnost výroby elektřiny od roku 1996 na základě státní autorizace. Podle § 98 zákona č. 458/2000 Sb., ve znění účinném k 1. lednu 2001, fyzické či právnické osoby, které podnikají v energetických odvětvích podle dosavadních předpisů, musely do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona požádat o udělení licence, jinak jejich oprávnění k podnikání zaniklo. Účastník řízení o udělení licence požádal, proto jeho oprávnění k výkonu výroby elektřiny nezaniklo. Až v důsledku přechodných ustanovení zákona č. 670/2004 Sb. státní autorizace zanikly všechny, a to bez dalšího. Účastník řízení v roce 2001 o licenci na výrobu elektřiny požádal, státní autorizace nezanikla a mohla do 31. března 2005 sloužit jako souhlas s výkonem podnikatelské činnosti. Pro další hodnocení způsobu páchání správního deliktu je potom významné, že řízení o udělení licence nebylo do 31. března 2005 ukončeno a účastník řízení nevěděl, jak bylo rozhodnuto, když je skutečností, že o žádosti bylo rozhodnuto až v roce 2013. Teprve v tomto okamžiku se účastník řízení dověděl, že překážkou zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínky vlastnického nebo užívacího práva k předmětné výrobě podle § 5 odst. 3 energetického zákona. Lze přitom předpokládat, že pokud by o žádosti bylo rozhodnuto dříve, účastník řízení by nedostatky žádosti odstranil dříve nebo se alespoň pokusil o jejich odstranění a to ještě v době před zánikem autorizace, tj. do 31. března 2005.

Současně je třeba zohlednit, že účastník řízení musel vědět, že v roce 2001 podal žádost o udělení licence, která nebyla do roku 2013 vyřízena. Nesprávně se přitom po celou dobu domníval, dle svého tvrzení až do roku 2013, že může nadále vykonávat činnost výroby elektřiny na základě státní autorizace. Taková domněnka účastníka řízení sice nemůže účastníka řízení v protiprávním jednání omlouvat, nicméně správní orgán okolnost způsobu spáchání správního deliktu v tomto zcela atypickém případě nepovažoval za okolnost přitěžující ale spíše za okolnost polehčující pro uložení pokuty.

Podle zjištěného stavu věci spočíval následek správního deliktu ve výkonu výroby elektřiny bez udělené licence v období od 1. dubna 2005 do 23. ledna 2013. Tato okolnost byla jednou vyhodnocena jako znak skutkové podstaty správního deliktu podle § 91a odst. 1

písm. a) energetického zákona a nelze ji opětovně hodnotit jako okolnost vypovídající o závažnosti správního deliktu.

Při hodnocení závažnosti správního deliktu ovšem správní orgán musí vyhodnotit další následek správního deliktu, kterým byl v důsledku uskutečňování výroby prodej vyrobené elektřiny provozovateli distribuční soustavy společnosti ČEZ Distribuce, a.s. za stanovené výkupní ceny. Výkupní cena byla účastníkovi řízení poskytována provozovatelem distribuční soustavy a byla přiznána na základě splnění podmínek bodu (3.16) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 10/2004, kterým se stanovují ceny elektřiny a souvisejících služeb, pro kategorii malých vodních elektráren uvedených do provozu po 1. lednu 2005, přičemž podmínkou pro zařazení výroby do příslušné kategorie výrobní ceny nebylo rozhodnutí o udělení autorizace či licence. Lze tak říci, že následkem spáchaného správního deliktu spíše než účtování určité výše výkupní ceny (na níž účastník řízení podmínky splňoval) je výkon podnikání v oblasti výroby elektřiny bez doložení splnění podmínek nutných pro udělení licence jako rozhodnutí opravňujícího k výkonu podnikání, což správní orgán v rozhodnutí uvedl a vyhodnotil. Přestože účastník řízení inkasoval za výkupní cenu značné finanční prostředky, např. za měsíc listopad 2012 částku [REDAKCE] Kč a měsíc říjen 2012 částku [REDAKCE] Kč, nelze z takové okolnosti činit přitěžující okolnost. Takovému postupu rovněž brání i skutečnost, že účastník řízení byl kontrolními orgány opakovaně utvrzován v názoru, byť nesprávném, že výkon výroby elektřiny je uskutečňován na základě stále platné státní autorizace.

Otázka splnění podmínek pro uplatňování výkupní ceny za vyrobenou elektřinu nicméně není předmětem toho správního řízení a uvedení úvah správního orgánu o tom, že podmínka licence nebyla stanovenou podmínkou pro uplatnění výkupní ceny, se týká pouze hodnocení závažnosti správního deliktu, nikoli otázky možného neoprávněného čerpání podpory.

Ohledně doby trvání správního deliktu bylo v řízení zjištěno, že výkon podnikatelské činnosti při výrobě elektřiny trval po dlouhou dobu od 1. dubna 2005 do 23. ledna 2013. Jedná se o dobu skoro 8 let. Z tohoto pohledu by dobu trvání správního deliktu bylo třeba hodnotit jako přitěžující okolnost. Takové hodnocení by ovšem nezohlednilo v řízení zjištěné další okolnosti, které je třeba rovněž vyhodnotit ve smyslu požadavku zákona na posouzení okolností, za kterých byl správní delikt spáchán.

Správní orgán při hodnocení okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, posoudil zejména skutečnosti, že účastník řízení v roce 2001 požádal Energetický regulační úřad o udělení licence a důsledku zásahu vyšší moci nebylo o žádosti do roku 2013 rozhodnuto. Lze přitom ve prospěch účastníka předpokládat, že bez zničení správního spisu a všech údajů o vedeném řízení, by správní orgán zjistil, že žádost nebyla do doby zániku autorizace podle zákona č. 670/2004 Sb. vyřízena a musel by o žádosti rozhodnout. Lze tak předpokládat, že již k 1. dubnu 2005 by účastník řízení mohl vědět, že výrobu elektřiny vykonává bez státního souhlasu a přizpůsobil by svoje jednání tomuto zjištění. Okolnost nevyřízení žádosti o udělení licence Energetickým regulačním úřadem až do roku 2013 proto správní orgán považuje za polehčující okolnost.

Vzhledem k výše uvedenému posouzení závažnosti správního deliktu správní orgán rozhodl o uložení pokuty ve výši 10 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty správní orgán přihlédl též k osobě účastníka řízení a jeho majetkovým poměrům. Účastník řízení nebyl za porušení energetického zákona doposud Energetickým regulačním úřadem trestán. Nelze proto dovozovat přitěžující okolnost v opakovaném porušování energetického zákona. Podle názoru odvolacího orgánu měl správní orgán posoudit případnou likvidační výši uložené pokuty a při tom zohlednit skutečnost, že podle účastníkem řízení předložených daňových přiznání je výtěžek z provozu malé vodní elektrárny jeho jediným příjmem, přičemž z hlediska skutečných příjmů účastníka řízení by měly být brány v úvahu pouze čisté příjmy po odečtení nákladů, které účastník řízení na podnikatelskou činnost vynaložil. Podle dokladů předložených účastníkem řízení ohledně majetkových poměrů za rok 2011 a 2012 správní orgán zjistil, že v roce 2011 byla výše příjmů [REDAKCE] Kč a kladný rozdíl mezi příjmy a výdaji ve výši [REDAKCE] Kč. V roce 2012 byla výše příjmů [REDAKCE] Kč a kladný rozdíl mezi příjmy a výdaji ve výši [REDAKCE] Kč. V roce 2013 bylo možné předpokládat poměrnou výši příjmů s tím, že k okamžiku zamítnutí žádosti byla výroba elektřiny v lednu 2013 ukončena a opětovně pokračovala od 31. května 2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí o udělení licence číslo 111327046.

Protože správní orgán rozhodl o výši pokuty ve výši 10 000 Kč, je správní orgán názoru, že vzhledem k výši hospodářských výsledků dosahovaných v roce 2011 a 2012 nelze o likvidační výši pokuty uvažovat.

Po zvážení všech okolností ve smyslu § 91d odst. 2 energetického zákona byla výše sankce stanovena na částku 10 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby podle § 91a odst. 4 energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty v tomto případě za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Zároveň ji považuje za pokutu plnící represivní i preventivní funkci.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Aleš Landsmann, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

Obdrží:

██████████ prostřednictvím ██████████